

Jesenná bosanova

Zdenka Predná

Je tichá smutná nedeľa,
čosi už dávno zamrzlo v nás.
Kedysi jeseň priveľa vedela,
tak odfúkli jej hlas.

Odvtedy smutná cez konáre pozerá,
farebné signály posielala nám.
Tie listy na zemi, sama ich písala,
no málokto ich prečítal.

Táňa Pauhofová:

Len pár slov, čo povedať ti mám.
Kým s láskou dýchaš neostaneš sám.
Neoklameš telom, nevlastníš ten dar.
Kým v objatí vrelom zostarne len tvár.
A navždy naše pohľady ostanú v zrkadlách,
ak stratia sa dni stratí sa strach.
A v návaloch šťastia ostaneme smelí,
odletíme ľahkí tam, kde sme vždy chceli.

Odvtedy nám do okien pozerá,
tajomstvá na zemi zmenili plán.
Už som ich nestihla, dnes to už nezmením,
už som ich nestihla o rok sa osmelím
a každý jeden prečítam.